

7 Μαΐου 2013

Άγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος, Ειρήνη και οι συν αυτοίς

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Δημοσιεύεται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 802/11-70 ἀπόφαση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τήν ἐπίσημο κατάταξη τοῦ Ἁγ. Ραφαήλ καί τῶν σὺν αὐτῷ εἰς τό Ἁγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας (σ. 95-97), τήν ὁποία παραθέτομε.

Ἁγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας

Ἄριθμ. Πρωτ. 802.

Τοῦς τεκμήρια ἔκτακτα τῆς εἰς Χριστόν πίστωσης αὐτῶν καστομένης, καί ὑπέρ ταύτης μωτυρικῶς τελειομένου, ὁμοίς καί ἐγκωμίοις ἔσασε μετὰ πάσης εὐλαβείας σεμνύνειν καί γραφῆσαι ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ οἶδεν Ἐκκλησία, καί ἅμα τήν τούτων ἐπικαλεῖσθαι μεσίτεσαν πρός τόν εὐλόγητον θεόν ὑπέρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ἴασεως ἀσθενῶν καί ἀπαξιακῶς ὡφέλειαν ψυχικήν τοῦ χριστωνύμου κληρώματος.

Ἐπειδή τοίνυν τοιαῦτα ἔκτακτα τεκμήρια τῆς εἰς Χριστόν πίστωσης αὐτῶν παρέσχον καί οἱ ἐν ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑκατοστῷ τρίτῳ μωτυρικῶς τελειωθέντες Ραφαήλ, ἡγούμενος τῆς τότε ἐν Λέσβῳ καί ἐν τῇ θέσει τῇ γνωστῇ ὑπό τό ὄνομα Παρυσά ὑφισταμένης Ἱεραῖς Μονῆς τῶν Γενεθλίων τῆς θεοτόκου, καί Νικόλαος διάκονος, ἀδελφός τῆς Μονῆς, καί παρθένος Βιρόνη, ἐκ τῶν κατοίκων θερμῆς Λέσβου, οἵτινες καί ἠξιώθησαν μετὰ τό μαρτύριον τοῦ χαλοσματος τῆς τῶν θαυμάτων ἐνεργείας παρὰ θεοῦ, ἡ Μετοίτης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καί ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καί συλλειτουργῶν, ὑπ' ὄψιν λαβόντες τόν ὄσιον βίον καί τήν μαρτυρικὴν τούτων τελευτήν, ἅμα δέ καί τὰ προσηθέντα τῆς εὐρέσεως τῶν ἱερῶν αὐτῶν λειψάνων ὑπερφύη γεγονότα καί τὰ ἐπακολουθήσαντα ταύτη πολλὰ θαύματα, περὶ ὧν ἀπάντων διὰ τῆς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Ἱερωτάτος Μητροπολίτης Μυτιλήνης καί ἀγαπητός ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Ἰάκωβος, συνυποβάλλων ἅμα καί περὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνων πρός αὐτοὺς σεβασμοῦ τῶν πιστῶν τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας Μυτιλήνης, κεκοιθῶτων ἀεὶ καί πιστευόντων περὶ τῆς ἀγιότητος αὐτῶν καί ἤδη ἔσδν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἀνεγειράντων, καί περὶ τῆς κοινῆς δέ πάντων ἐπιθυμίας καί παρακλήσεως πρὸς κατάταξιν αὐτῶν ἐν τῇ τῶν Ἁγίων χορείᾳ. Ἐγνωμεν, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔδει κατακολουθοῦντες, τήν προσήκουσαν τοῖς ὀσιομάρτυσι τούτοις ἀπονεμαί τιμήν.

Διὸ καί θεοπύρομεν συνοδικῶς καί διορίζομεθα καί ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καί εἰς τό ἔξῃς εἰς αἰῶνα τόν ἅπαντα οἱ εἰρημένοι Ραφαήλ ἡγούμενος καί Νικόλαος διάκονος καί τοσονομάρτης Βιρόνη, οἱ ἐν τῇ ἐν Λέσβῳ παλαιᾷ Μονῇ τῶν Γενεθλίων

Εορτάζει 2 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

Βιογραφία

Οι Άγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη συγκαταλέγονται στη χορεία των Νεοφανών Αγίων και μάλιστα εκείνων που μαρτύρησαν σχεδόν αμέσως μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως. Σχετικά με τον βίο τους γνωρίζουμε λίγα πράγματα.

Οι πρώτες πληροφορίες για την ύπαρξη των Αγίων ιστορούνται με θαυματουργικό και αποκαλυπτικό τρόπο από το έτος 1959 μ.Χ. Από μία ανασκαφή που έγινε στη Θερμή της Λέσβου, ανακαλύφθηκε ο τάφος ενός αγνώστου προσώπου, που όπως αποκαλύφθηκε σε συνεχή οράματα, ανήκε στον Άγιο Ιερομάρτυρα Ραφαήλ, ο οποίος μαρτύρησε μαζί με τον Άγιο Οσιομάρτυρα Νικόλαο και την Αγία Ειρήνη.

Ο τάφος και το λείψανο του Αγίου Νικολάου ανακαλύφθηκε στις 13 Ιουνίου 1960 μ.Χ.

Ο Άγιος Ραφαήλ καταγόταν από τους Μύλους της Ιθάκης και γεννήθηκε το έτος 1410 μ.Χ. Το κοσμικό του όνομα ήταν Γεώργιος Λάσκαρης ή Λασκαρίδης και ο πατέρας του ονομαζόταν Διονύσιος.

Πριν γίνει κληρικός είχε σταδιοδρομήσει στο βυζαντινό στρατό και έφθασε

μάλιστα σε μεγάλο βαθμό.

Σε ηλικία τριάντα πέντε ετών γνώρισε ένα ασκητικό και σεβάσμιο γέροντα, τον Ιωάννη, ο οποίος τον προσείλκυσε στην εν Χριστώ ζωή.

Κάποια Χριστούγεννα ο γέροντας κατέβηκε από τον τόπο της ασκήσεώς του, για να εξομολογήσει και να κοινωνήσει τους στρατιώτες και κήρυξε τον λόγο του Θεού. Τότε ο αξιωματικός Γεώργιος, όταν ο γέροντας κατέβηκε πάλι τα Θεοφάνεια, αποχαιρέτισε τους στρατιώτες και τον ακολούθησε. [\(περισσότερα...\)](#)